

Ο ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Μιζέρια εν μέσω κρίσης

**Του Γιάννη Ρώτα
(Οικονομολόγος)**

Πολλά έχουν γραφτεί και πολλά θα γραφτούν ακόμη σ' όλο αυτό το τελευταίο χρονικό διάστημα, εξ αιτίας της οικονομικής κρίσης που έπληξε τη χώρα μας.

Άλλοι καταριούνται τους πολιτικούς που έκλεψαν τα λεφτά, άλλοι καταριούνται τους εταίρους μας στην Ευρώπη που δεν δείχνουν καμία συμπόνια σ' έναν εταίρο που ατύχησε, άλλοι καταριούνται τους κερδοσκόπους που βρήκαν ευκαιρία να μας πιουν το αίμα, άλλοι καταριούνται τις αγορές - αλήθεια ξέρει κανείς μας ποιες είναι αυτές οι ανώνυμες αγορές - που με τη διακίνηση του χρήματος σε παγκόσμια κλίμακα βρήκαν την αδύναμη Ελλάδα και θέλουν να την εξαφανίσουν, γιατί βέβαια πάντα μας ζήλευαν εμάς του Έλληνες.

Όμως, μέσα στις κατάρες για όλους αυτούς, ξεχάσαμε να κοιτάσουμε τον καθρέφτη μας. Αλήθεια, τι θα βλέπαμε αν κοιτούσαμε στον καθρέφτη μας ;;; Δυστυχώς θα βλέπαμε ένα δυστυχές ανθρωπάκι, το οποίο για πάρα πολλά χρόνια ζει με χαρακτηριστικά των χωρίς συμπόνια εταίρων μας στην Ευρώπη. Ένα ανθρωπάκι το οποίο έχει εθιστεί στην παραβατικότητα, από το παρκάρισμα μπροστά σε ράμπες ανήμπορων συνανθρώπων, το κτίσιμο του ημιυπαίθριου, μέχρι το Βατοπέδι. Ένα ανθρωπάκι σε μια περιφερειακή χώρα, που νομίζει ότι όλος ο κόσμος αρχίζει και τελειώνει στην αυλή του, όπου ο κάθε τόπος έχει μοναδική παγκόσμια ιστορία, εξ αιτίας της οποίας πρέπει να διαφυλαχτούν ως κόρη οφθαλμού τα τοπωνύμια. Ένα ανθρωπάκι με υψηλού επιπέδου κρατικίστικες συνήθειες, όπου τα πάντα πρέπει να παρέχονται από το κράτος, χωρίς καμιά αναρώτηση για το που θα τα βρει το κράτος. Ένα ανθρωπάκι που θέλει να πηγαίνει εποχούμενο στην τουαλέτα του. Ένα ανθρωπάκι που ο κόσμος γύρω του αλλάζει με ταχύτητες φωτός και εκείνο θέλει να διαφυλάξει τα κεκτημένα που του χαρίστηκαν από τους καταραμένους πολιτικούς, τους οποίους δεν είχε και δεν έχει τα κότσια να αλλάξει. Ένα ανθρωπάκι που ομφαλοσκοπεί τη μιζέρια του εδώ και δεκαετίες, αδύναμο να αντιληφθεί, έστω και καθυστερημένα, ότι μόνον αυτό και κανείς άλλος δεν έχει

ευθύνη για το κατόντημα αυτής της χώρας.

Μέσα λοιπόν σ' αυτή την παραζάλη ήρθαν τα φορολογικά μέτρα για να μαζέψουμε ψίχουλα, όχι για να καλύψουμε τις ανάγκες του αδηφάγου κράτους για υγεία, παιδεία, άμυνα, ασφάλεια κλπ, αλλά για να ανατροφοδοτήσουμε το χρέος μας, το οποίο θα συνεχίσει να διογκώνεται και το ανθρωπάκι θα συνεχίσει να καταριέται τους άλλους, χωρίς να αντιλαμβάνεται τις ευθύνες του.

Όμως τα φορολογικά μέτρα για να αποδώσουν, απαιτείται δυνατή, υγιής, διαφανής (εδώ μάλλον ζητώ πολλά) και ανταγωνιστική αγορά. Πως θα αυξηθούν τα έσοδα από την αύξηση του ΦΠΑ, από την αύξηση του φόρου κατανάλωσης, από την αύξηση του φόρου εισοδήματος, όταν μειώνεται ο κύκλος εργασιών των επιχειρήσεων ;;; Δεν μιλάω βέβαια για επενδύσεις, γιατί αυτές έχει φροντίσει η κοινωνία μας να τις στείλει στο πυρ το εξώτερο. Σιγά τώρα μην ασχολούμαστε με κερδοφόρα μιάσματα και κολλήσουμε και καμιά αρρώστια.

Η βελτίωση των οικονομικών συνθηκών απαιτεί φαντασία, γενναιότητα, γνώση και προπαντός ελεύθερο πνεύμα. Η προσέλευση επενδύσεων στην παρούσα φάση είναι η μοναδική λύση να βγούμε από το αδιέξοδο.

Τι θα έλεγε άραγε το ανθρωπάκι στην ιδέα να κάνανε μία ανώνυμη εταιρεία όλα τα λιμάνια του νομού Κυκλάδων. Αν ας πούμε αποτιμούσαμε την σημερινή τους αξία η οποία θα αποτελούσε το 30% των μετοχών της ανωνύμου εταιρείας, τις οποίες θα κρατούσαν οι ΟΤΑ του Νομού και το άλλο 70% ζητούσαμε να καλυφθεί από ιδιωτικά κεφάλαια, με την υποχρέωση να κατασκευαστούν κτίρια υποδοχής επιβατών, διευκολύνσεις επιβίβασης και αποβίβασης, χωρίς τα τριποκοσμικά φαινόμενα του παρόντος, χώροι υποδοχής σκαφών αναψυχής κλπ.

Λοιπόν το ανθρωπάκι θα έλεγε ότι ξεπουλάμε εθνικό πλούτο, ότι παραδίδουμε τμήμα της εθνικής κυριαρχίας μας στους ξένους, ότι θα αυξηθεί η ανεργία κλπ. Όμως η αλήθεια είναι ότι το ανθρωπάκι θα τα πει αυτά, όχι γιατί τα πιστεύει, αλλά διότι θα σταματήσει να κάνει κουμάντο σε ένα ζωτικό χώρο, γιατί θα σταματήσει να κάνει εξυπηρετήσεις που θα του φέρουν ψήφους, γιατί μόλις φανεί η διαφορά της ποιότητας των εξυπηρετήσεων, θα χαθεί για πάντα η δυνατότητα εκμετάλλευσης της πελατειακής σχέσης.

Σαν αυτό το παράδειγμα προσέλκυσης επενδύσεων υπάρχουν χιλιάδες άλλα, τα οποία ας μου επιτρέψουν οι αναγνώστες να τα παρουσιάσω βήμα-βήμα, απ' ενός μεν για να μεστώνουν μέσα από τον δημόσιο διάλογο, απ' ετέρου δε για να υπάρχει συνεχής τροφή αμφισβήτησης και νέων απόψεων γύρω από τη μέχρι σήμερα λειτουργία της κοινωνίας μας.